

САЦЫЯЛЬНАЯ СФЕРА

Аповед пра тых, хто забяспечвае сацыяльныя стандарты і якасць жыцця

Супрацоўнікі ААТ «Мурава» не толькі добра спраўляюцца са сваімі прафесійнымі абавязкамі, але таксама актыўна бяруць удзел у творчай і спартыўнай самадзейнасці. Злева направа: бухгалтар Алена ДАНИЛЮК, юрыст Васіль ЯСКОВІЧ, бухгалтар Наталля ТАРАЗЕВІЧ і бухгалтар-касір Святлана КУПРАКОВА.

Пра работу адкрытага акцыянернага таварыства «Мурава» Пружанскага раёна наша газета расказвала неаднойчы. Героямі публікацый становіліся найлепшыя працаўнікі гаспадаркі і ветэраны вытворчасці. І расказаць ёсць пра што. Зусім невялікае па цяперашніх мерках прадпрыемства многія гады працуе рэнтабельна і дэманструе ўстойлівы рост. Людзі атрымліваюць прыстойную зарплату, бачаць перспектыву, маюць магчымасць паляпшаць жыллёвыя ўмовы. Што яшчэ трэба?

Дырэктар ААТ «Мурава» Пётр БІЛЕЦКІ кажа, што развітая вясковая інфраструктура мае вельмі вялікае значэнне для прадукцыйнасці працы. Калі чалавек упэўнены, што яго дзеці дагледжаныя ў садку, паспяхова займа-

юцца ў школе, што заўсёды побач — медыцынская дапамога, можна, не выязджаючы ў горад, набыць неабходныя тавары, з карысцю правесці вольны час, то ён і працуе з аддачай. А ўсе святы, падвядзенне вынікаў, дажынкі працаўнікі праводзяць у сваім Доме культуры.

— Работнікі культуры ў Мураве прафесіяналы, мабільныя, творчыя людзі, — падкрэслівае Пётр Мікалаевіч. — Нават калі напярэдадні вечарам даведаюцца, што заўтра трэба зладзіць канцэрт, можна не сумняваюцца, што на наступны дзень ён будзе. Нашы ніколі не падводзілі. Напрыклад, у праграме раённага злёту сандружын ёсць конкурс мастацкай самадзейнасці, дык вось некалькі гадоў запар нашу каманду ніхто не здолеў абысці.

КУЛЬТУРНЫ АСЯРОДАК, ЯКІ АБ'ЯДНОЎВАЕ

— Наш Дом культуры стаіць на асаблівым месцы, намоленным у прамым сэнсе, — расказвае яго загадчыца Ірына КУЗЬМІЧ. — Гэта адна са старонак яго гісторыі. Справа ў тым, што да 1966 года тут стаяў храм, які трапіў ці не ў апошнюю хвалю ваяўнічага атэізму. Менавіта ў названы год царкву разабралі, а на яе месцы ўжо праз год узвялі Дом культуры, вось гэты, які служыць вяскоўцам дасюль. І сёлета мы будзем адзначаць 55-годдзе культурнай установы. Тут асаблівая аўра, мы гэта адчуваем. Продкі не ўзводзілі храмы абыводзе, выбіралі мясціны, як цяпер кажуць, са станаўчай энергетыкай. Сюды людзі з задавальненнем ходзяць на рэпетыцыі, займаюцца ў гуртках, удзельнічаюць у агульных мерапрыемствах.

Паводле яе слоў, кожны год сельская ўстанова культуры рыхтуе свята адной з вёсак. Усяго ў зону гаспадаркі ўваходзіць пяць населеных пунктаў: Навасёлкі, Чаплялі, Ізбіцы, Грынявічы і Мурава. Таму раз у пяцігодку ў кожнай з вёсак ладзіцца свята. Загадзя пішацца сцэнарыі, праводзіцца работа па вывучэнні складу насельніцтва. Ушанаваць трэба старажылаў і маладых, шматдзетных сем'і і перадавікоў вытворчасці, не забыцца і выхадцаў з вёскі, якія дабіліся значных поспехаў у жыцці і праславілі малую радзіму. Галоўным спонсарам Дня вёскі, вядома ж, выступае сельгаспрадпрыемства. Летась у Грынявічах, напрыклад, атрымалася вельмі душэўнае свята. Там засталася сталых жыхароў крыху больш за дзясятка. Усе яны атрымалі падарункі ад ААТ «Мурава». А на свята сабралася шмат людзей, прыехалі сваякі, выхадцы з Грынявіч. На наступны год будзе свята ў аграпрадку Мурава, дарэчы, яно супадзе з юбілейнай датай сельгаспрадпрыемства.

— Штогод знакавымі мерапрыемствамі для нас становяцца дажынкі ў канцы лета і справаздачна-выбарны сход у лютым, — працягвае Ірына Кузьміч. — Пры добрым надвор'і дажыначнае мерапрыемства праходзіць на вуліцы, толькі афіцыйная яго частка — узнагароджанне перадавікоў — як правіла, у зале. Заўсёды бывае канцэрт, сёлета апрабавалі і вярчнюю дыскатэку. Нават даволі дарослая частка ўдзельнікаў свята з задавальненнем згадала танцы сваёй маладосці, вечар пасля дажынак прайшоў прыгожа, з настроём, мы атрымалі шмат станоўчых водгукаў.

Загадчык Мураўскага СДК Ірына КУЗЬМІЧ дэманструе выставу «3 бабулінага кувэрка».

На справаздачна-выбарны сход, як правіла, збіраюцца ўсе працаўнікі, запрашаюць і ветэранаў. Да гэтага дня рыхтуюцца вялікая канцэртная праграма. Па даўняй традыцыі каля стэлы, якая знаходзіцца побач, ушаноўваем памяць абаронцаў Айчыны на 9 Мая. Гэта мерапрыемства заўсёды бывае масавым. Прыходзяць і школь-

нікі, і прадстаўнікі гаспадаркі, і пенсіянеры. Гэтай традыцыі ўжо шмат гадоў, яе ніхто і ніколі не перапыняў у Мураве.

Мы пацікавіліся, якімі ж сіламі арганізоўваюцца канцэртныя праграмы. Аказалася, што ўлюбёнец тутэйшай публікі — дзіцячае аматарскае аб'яднанне «Муравушка». Гэта калектыв шырокага профілю.

У рэпертуары — фальклорныя і сучасныя песні і танцы. Кіруе аб'яднаннем сама Ірына Кузьміч. Каб зацікавіць юных удзельнікаў, Ірына Іванаўна стала праводзіць гульнявыя праграмы з элементамі тэатралізаваных дзей. Тут ладзяць масленіцы з блінамі, Купалле з элементамі, блізкімі да казачных. Цяпер вось асвоілі нумары з лыжкамі пад беларускую музыку. Адным словам, рэпертуар развіваецца і дапаўняецца.

Рэпетыцыя дзіцячым калектывам «Муравушка» музычнага нумара з лыжкамі «Вясковая кадрыль».

Ёсць у Доме культуры і эстрадная студыя. Яе наведваюць як дзеці, так і дарослыя. Займаюцца і даяркі, і спецыялісты, пенсіянеры, ёсць цырульнік, медык, — адным словам, аматараў песні шмат.

Удзельнік усіх канцэртаў — дуэт размоўнага жанру — Ірына Асаніна і Алена Вусік. Іх гумарыстычныя выступленні глядачы чакаюць на кожным канцэрце. Жанчыны надзвычай артыстычныя, сцэнкі паказваюць як з рэ-

культуры багаты этнаграфічны куток. Не толькі прадметы побыту з бабуліных гарышчаў утварылі экспазіцыю, яе ўпрыгожылі ўзоры тутэйшых строяў.

Звярнуў на сябе ўвагу вышыты ручнік. Аказалася, што яму амаль сто гадоў. Гэта ручнік, на якім выходзіла замуж Вольга Іосіфаўна Пракопчык з вёскі Боркі, бабуля Ірыны Кузьміч. Потым на ручнік у дзень шлюбу становілася маці — Алена Іванаўна Рабчук, і, нарэшце, сама Ірына. Пасля гэтага сямейную рэліквію здалі ў музей.

Сёлета Мураўскі Дом культуры адзначае 55-годдзе з дня ўтварэння.

пертуару прафесійных гумарыстаў, так і з свайго ўласнага аўтарства. Іх дыялогі «дзеда з бабай» пра ўсе аспекты жыцця ідуць на сцэне проста «на ўра». «Вось нядаўна зрабілі сюжэт пра вакцынацыю, атрымалася так надзённа і смешна, што мяне на вуліцы людзі прыпынялі і выказвалі падзяку за ўзняты настрой», — згадала загадчыца ДК.

Бібліятэка ў Мураве карыстаецца папулярнасцю. Чытачоў у апошні час меней не становіцца. А бібліятэкара не ўдалося застаць на месцы, бо яна два разы на тыдзень возіць кнігі па вёсках сталым людзям. А яшчэ ў Доме

Дачцэ да шлюбу набыла новы ручнік, каб пачынаўся новы адлік яе сямейнай гісторыі. Так зрабіла Ірына, калі вывучыла літаратуру пра народныя абрады і традыцыі. Калісьці нявесты вышывалі ручнікі самі і тым самым праграмвалі сабе жыццё. Калі сучасная моладзь не вышывае, то лепей набыць новы ручнік і паслаць пад ногі маладым з пажаданнем новага шчасця, лічыць культработнік са стахам.

Ёсць у музейным кутку і ўзоры выхадных ды паўсядзённых суенак-сарочак. Словам, для вывучэння традыцый свайго краю экспазіцыя — найлепшы падручнік.

Культарганізатар Ірына АСАНІНА кіруе гуртком дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва «Умельныя ручкі».